

ОГЛАВ

<i>Сергій Плачинда</i> Духовний пам'ятник українському народові	6
<i>Друковані відгуки</i>	7
<i>Напутнє слово автора до читача</i>	10
Розділ I. Магія Євпан-зілля. Географічний, геофізичний та космічні чинники формування праукраїнської психології	13
Розділ II. Психоетногенез наших пращурів на тлі їхньої історії та матеріальної й духовної культури	33
Розділ III. Мова людності Трипільського суспільства – вирішальний чинник етнопсихогенезу українців	168
3.1. Рідна мова як конденсатор національного духу	169
3.2. Усна й писемна мова на теренах Праукраїни та доокружних дочірніх суспільств	173
3.3. Праукраїнські письмена «карби і різи» вкривали всю планету	260
Розділ IV. Мислення трипільців як становий хребет психології українців	296
4.1. Матеріальна діяльність наших предків як оречевлення їхніх інтелектуальних сил	298
4.2. Формування наукового мислення трипільців	308
4.3. Релігія наших стародавніх пращурів як феномен інтелектуальності	326
4.4. Магія праукраїнців як ментальний прорив у горні сфери	328
4.5. Праукраїнська освіта як вияв розумності наших пращурів	333
4.6. Концепції циклічності й типовості як вершинний вияв інтелекту наших мислителів	337
Розділ V. Емоційний світ праукраїнця	353
Розділ VI. Деякі дискусійні моменти історії Праукраїни	380
<i>Додаток. Дразливі колізії нашої старожитньої історії</i> (натомість висновків)	416
<i>Прикінцеві роздуми</i>	468
Література	470

ДУХОВНИЙ ПАМ'ЯТНИК УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДОВІ

Саме так хочеться назвати цю колосальну, новаторську працю, що є творчим подвигом, витвором усього подвижницького життя видатного вченого-психолога Олексія Губка – палкого патріота України, її вірного лицаря і співця.

Уперше так розлого, по-науковому ґрунтовно простежується історія розвитку українського національного характеру від часів Мізинської та Трипільської культур до наших днів.

Дослідницька масштабність у поєднанні з ретельністю осягання віків і тисячоліть української історії, а головне – синівська любов до Свого народу, вміння побачити і поцінувати його прекрасні риси – все це допомогло авторові розкрити на всю широчінь Духовну Велич і Красу Українського народу, самотутність, багатогранність і глибочінь його менталітету.

Ся книга потрібна особливо зараз, у найкритичніший час для української нації, що опинилася в трагічному становищі народу вмираючого, чого не було за всі віки й тисячоліття її розвитку. Процес депопуляції, як відомо, розпочався в Україні ще за советської доби (1979 рік), але особливого поширення (на всі регіони) набув у часи нашої незалежності. Тому в багатьох українців з'явилася зневіра, відчуття приреченості, неминучої загибелі нашого етносу (деякі вчені навіть визначили дату смерті української нації).

Саме тому поява книги О. Губка «Психологія українського народу» – явище вельми на часі. Книга вселяє оптимізм, віру у відродження нації. Адже кожним своїм розділом і рядком автор стверджує: так, сей народ – геній, народ-творець, народ-воїн, що десятки тисяч років тому Божою милістю явився у світ і за найсуворіших льодовикових та геополітичних обставин вижив і розвинувся, створив першу в світі людську цивілізацію, сам навчився орати, сіяти, пекти хліб і навчив цього ремесла всі народи світу – сей народ не повинен умерти і не вмере ніколи.

Україна-мати, яка породила в давні часи всі індоевропейські народи, не може згинутися, бо вона була, є і буде неопалимою купиною на планеті Земля.

Розкриттям найпрекрасніших рис українського народу книга О. Губка консолідує націю, утверджує її, сприяє відродженню.

Актуальною є праця О. Губка і як потужне джерело виховання національної самосвідомості та гордості, без чого неможливе об'єднання українців й успішна боротьба за національне відродження, за українську Україну.

Багатющий матеріал Губкової праці стане в пригоді українським письменникам, журналістам, митцям, історикам, політологам, державним діячам усіх рангів – усім популяризаторам Української Духовності, будителям національної свідомості й гордості в душах українців. А вчителям, викладачам вузів та батькам ця книга допоможе здобути Духовну Владу над своїми вихованцями, зробити їх справжніми українцями, котрі, віряться, утвердять передбачуваний Нострадамусом вищий закон Борисфену – той закон справедливості, за яким прекрасне і величне завжди перемагає і живе вічно.

*Сергій Плачинда, письменник,
дослідник української історії*

ДРУКОВАНІ ВІДГУКИ

Слово Левка ЛУК'ЯНЕНКА

Для українця, ураженого комплексом неповноцінності, ця книга – щось неймовірне: вона, мов сильний стусан, що б'є несподівано в плечі. Вона каже, що наші пращури понесли початки знань і цивілізації і в Європу, і в Близню, і в Середню, і в Східну Азію, і в Америку, і в Африку – всюди! Читач – принижений і упосліджений українець – не готовий до такої високої глобальної місії і в душі протестує, бажаючи опуститися в якийсь непомітний куточок, але автор наводить факти, читач бачить їх переконливість, починає виходити з тіні, його серце починає наповнюватися любов'ю до своїх пращурів, він поступово підіймає голову і вже не рабська слухняність у нього на чолі, а ясне проміння гордості за свій рід і свій благодатний край.

«Літературна Україна», 30 вересня 2004 р.